

עפ"ת (חיפה) 64563-09-25 - נהאד זעיר נ' מדינת ישראל

עפ"ת (חיפה) 64563-09-25 - נהאד זעיר נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה

עפ"ת (חיפה) 64563-09-25

נהאד זעיר

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

[28.10.2025]

כבוד השופט נתנאל בנישו

ע"י ב"כ עוה"ד עווד עבד אלחלים

ע"י ב"כ עוה"ד עלי חאג'

פסק דין

בפניי ערעור על החלטת בית המשפט השלום לתעבורה בעכו (כב' השופטת י' הברפלד - אברהם) בתיק תת"ע

6498-03-24 מיום 16.09.2025, במסגרתה נדחתה בקשת המערער לביטול פסק דין שניתן בהעדרו ביום

08.07.2025.

ההליכים בפני בית המשפט קמא

נגד המערער הוגש כתב אישום בגין עבירה של נהיגת רכב, מסוג אוטובוס זעיר פרטי, שנמסרה לגביו הודעת אי שימוש,

עבירה מיום 18.12.2023. המערער זומן כדין, ולאחר שעניינו נדחה מספר פעמים בשל המצב הביטחוני, בתאריך

05.02.2025 נדון בהעדרו.

משקיבל את פסק הדין, הגיש המערער בקשה לביטול, בה ציין מספר טענות הן בנוגע לאי קבלת הזמנה לדין והן

בנוגע להעדר אשמה (ראו בקשות מיום 18.02.2025 ו-24.02.2025).

בית המשפט קמא קיבל את הבקשה, ביטל את פסק הדין וקבע דיון הקראה ליום 06.05.2025. באותו מועד התייצב

המערער, טען מספר טענות ואף בא בדברים עם בא כוח המאשימה, אך בסופו של דבר ביקש דחייה לצורך התייעצות

עם עורך דין.

בהתאם לכך, נדחה הדיון ליום 17.06.2025. דיון זה נדחה עקב המצב הביטחוני ליום 08.07.2025. באותו יום

הוגשה בקשה על ידי עורך דין חו'אלד עבד אלמונעם לדחות את הדיון למועד אחר, זאת על פי ייפוי כוח שנחתם ביום

07.07.2025.

בית המשפט דחה את בקשת הדחייה, תוך שציין כי היה די ויותר זמן למערער לשכור את שירותיו של עורך דין ולא ברור מדוע הוא פנה רק ביום הדיון לקבלת ייצוג. כמו כן, ציין בית המשפט קמא כי לא המערער ולא סנגורו התייצבו לדיון, מבלי שניתנה החלטה הדוחה דיון זה. לאור האמור, דן בית המשפט קמא המערער בהעדרו, והטיל עליו קנס בסך 1,500 ₪, פסילת רישיון בפועל למשך 3 חודשים ופסילה מותנית.

חלף כחודש ומחצה והוגשה לבית המשפט קמא בקשה לביטול פסק דין על ידי בא כוחו הנוכחי של המערער (בקשה מיום 28.08.2025).

כאמור, ביום 16.09.2025, דחה בית המשפט קמא את בקשה זו שהיא נשוא הערעור הנוכחי.

בית המשפט קמא נימק את החלטתו בכך שהמערער היה מודע להליכים המתנהלים נגדו, כפי שניתן ללמוד מהעובדה שמינה לעצמו עורך דין, וכן מהגשת בקשת דחייה כאמור. על כך הוסיף בית המשפט קמא כי רשלנותו של עורך הדין אינה מהווה עילה לביטול פסק הדין. למערער הייתה אחריות לברר האם ניתנה החלטה בנוגע לדחיית הדיון, והוא לא עמד בה. באשר לחשש לעיוות דין, קבע בית המשפט כי המערער לא כפר בביצוע העבירה, כשכבר בדיון מיום 06.05.2025 אישר את עובדות כתב האישום. בנסיבות אלה, קבע בית המשפט כי פסק הדין לא גרם לעיוות דין. לבסוף, ציין בית המשפט כי העונש שנגזר הוא עונש המינימום הקבוע בחוק.

הערעור ותגובת המשיבה

מכאן הערעור שבפניי, במסגרתו מציין בא כוחו הנוכחי של המערער כי הוא פעל באופן סביר, כאשר מינה עורך דין לייצגו בדיון שהיה קבוע ליום 08.07.2025. נטען כי המערער התקשר לעורך הדין כדי לתאם איתו הגעה, אך זה מסר לו כי אין צורך להתייצב מאחר שהוגשה בקשת דחייה והוא יעדכן את המערער בנוגע למועד הנדחה בהמשך. בדיעבד התברר למערער כי עורך הדין אכן הגיש בקשת דחייה, אך זו לא התקבלה על ידי בית המשפט כאמור, ובסופו של יום נגזר דינו לעונש חמור, העולה פי שלושה על זה שהוצע לו על ידי התובע במעמד הדיון הראשון.

נטען כי המערער סמך את ידי על עורך הדין שייצג אותו נאמנה, וגילה על פסק הדין שניתן בהעדר רק כאשר נעצר באקראי במועד מאוחר יותר. המערער נפל על כן קורבן להתנהלות הסנגור אותו מינה, אשר לא מילא את חובת הנאמנות כלפיו. כתוצאה מכך, נגרם למערער נזק כלכלי ונפשי, כאשר רישיונו, המשמש כמקור פרנסתו היחיד, נפסל. כן צוין כי המערער נדרש להסיע את אמו החולה לבית החולים ואף בכך נגרם נזק לו ולמשפחתו. יתרה מזו, סבור הסנגור כי למערער טענות משפטיות טובות להוכחת חפותו, כאשר לא חידש את רישיון הרכב עקב המצב המלחמתי.

במצב דברים זה, סבור ב"כ המערער כי מתקיימות שתי העילות הקבועות בסעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, התשמ"ב - 1982, לביטול פסק דין שניתן בהעדר.

לשאלתי מדוע הבקשה לביטול פסק הדין הוגשה בחלוף כחודש ומחצה ממתן פסק הדין, ציין הסנגור כי פסק הדין על ידי המערער והוא גילה אודותיו כאמור רק כאשר נעצר על ידי שוטר.

ב"כ המשיבה מתנגד לערעור. לטעמו, הסיכוי לשינוי פסק הדין בערכאה ראשונה קלושים. הטסט של הרכב פקע בספטמבר 2023, כאשר העבירה בוצעה בדצמבר 2023, כך שהיה די זמן למערער לתקן את הנדרש. בית המשפט קמא עשה חסד עם המערער כאשר ביטל את פסק הדין הראשון שניתן בעניינו. יתרה מזו, אין מחלוקת כי ידע על אודות הדיון במהלכו נשפט בשנית. חרף עובדה זו, לא המערער ולא עורך דינו התייצבו לדיון, כאמור. על כך מוסיף התובע כי טענותיו של המערער בנוגע להתנהלות בא כוחו הקודם לא גובו בתצהיר מטעמו ואף לא הוגשה תביעת רשלנות נגדו.

בנוסף, ב"כ המשיבה מפנה לפסיקה לפיה על הטוען לקיום עיוות דין להניח תשתית ראייתית כבדת משקל, תשתית שכאמור לא הוגשה בעניינו, לטעמו. על כך מוסיף התובע כי בסופו של יום, בית המשפט קמא גזר על המערער עונש בהתאם לעונש המזערי הקבוע בדיון, כך שגם מהיבט זה לא נגרם עיוות דין. הכרעה

עם תום שמיעת טיעוני הצדדים, מסקנתי היא כי דין הערעור להידחות. סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי הנ"ל קובע שני תנאים חלופיים לביטול פסק דין שניתן בהיעדר. הראשון, כי בית המשפט נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו של הנאשם למשפט. השני, כי ביטול פסק הדין נדרש על מנת למנוע עיוות דין. לא התרשמתי כי תנאים אלה מתקיימים בעניינו.

אומר תחילה כי בעיניי יש לנהוג זהירות במקרים בהם נטען שנאשם לא התייצב לדיון בעניינו בשל התנהלות סנגור אותו מינה. ואכן, לא פעם אין זה יהיה מוצדק להטיל על הנאשם אחריות אך ורק עקב מעשים רשלניים או שאינם עולים בקנה אחד עם הדין שבוצעו ללא ידיעת הנאשם, על ידי מי שמונה לייצגו. ברם, עם כל הזהירות הדרושה, העיקרון הבסיסי נותר כי אין במינוי סנגור על מנת להסיר מהנאשם כל חובה בנוגע להליך המתנהל נגדו. כך מצופה מנאשם כי יעקוב אחרי הדיונים בעניינו ולו במידה מינימאלית (ראו למשל, עפ"ת (ירושלים) 73089-07-23 אבו דהוק נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 22.01.2024) ועפ"ת (חיפה) 74929-05-25 בן שלוש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.06.2025)).

יתרה מזו, טענות בנוגע להתנהלות לא תקינה של סנגור, כמו כל טענה אחרת, יש לבסס על תשתית עובדתית נאותה ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018). בעניינו, תשתית כאמור נעדרת לחלוטין. זאת כאשר לא הוגש לעיוני כל מסמך מטעמו של הסנגור הקודם שהיה עשוי לשפוך אור על הטענות (לענין הדרישות להוכחת התנהלות רשלנית של עורך דין ראו לדוגמא רע"פ 8013/13 מסעוד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 18.12.2013)).

בהעדר כל ראיה העשויה לתמוך בכך שבא כוחו הקודם של המערער פעל באופן רשלני כפי שנטען אני מתקשה לקבל את הטענה האמורה. במיוחד אמורים הדברים כאשר עורך דינו הקודם של המערער צפה בפרוטוקול הדיון מיום 08.07.2025 מיד לאחר שניתן. אין להניח כי עורך הדין לא עדכן את המערער בדבר, ללא כל ראייה התומכת במסקנה זו.

ואם לא די בכך, הרי שבתיק בית המשפט קמא קיים תיעוד לשליחת הודעה על פסילת רישיון הנהיגה לכתובתו העדכנית של המערער כבר בתאריך 17.07.2025.

אומנם ייתכן שהמערער לא קיבל את ההודעה האמורה, אך גם בעניין זה עליו חובת הראייה לסתור את חזקת המסירה, או למצער להטיל בה ספק. גם בחובה זו לא עמד המערער.

זאת ועוד, אם במקרים אחרים ייתכנו מצבים בהם יהיה מקום לסטות משורת הדין וללכת לקראת הנאשם לפני משורת הדין כאמור, אין זה המצב בעניינו כאשר המערער כבר זכה פעם אחת להזדמנות נוספת של בית המשפט, שביטל פסק דין קודם שניתן בהעדר.

במצב דברים זה היה מצופה מהמערער, שכבר נכווה ברותחין, שיזהר אף בצוננים, ויקפיד הקפדה יתרה לברר מה עלה בגורל האישום נגדו. לא כך נהג המערער.

לנוכח המתואר, אף עולה המסקנה שבקשת הביטול נשואת הערעור הנוכחי הוגשה בשיהוי ניכר, זאת ללא הצדקה. בנסיבות האמורות, לא התרשמתי על כן כי מתקיים התנאי הראשון לביטול עליו עמדנו.

מסקנה דומה מתבקשת, ואולי ביתר שאת, אף בנוגע לתנאי השני.

בהעדר מחלוקת של ממש בשאלת האשמה, כפי שפורט על ידי בית המשפט קמא על יסוד פרוטוקול הדיון מיום 06.05.2025, וגם אם המחדל תוקן בהמשך על ידי המערער, אני מתקשה לראות טענה העשויה להביא לשינוי התוצאה המרשיעה.

על כך יש להוסיף כי גם בהתחשב בנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המערער, שאין לזלזל בהן, העונש שהוטל סביר בנסיבות העניין. בעניין זה, יש להזכיר כי בית המשפט קמא נצמד לעונש המינימום הקבוע בדיון, עונש שאין בו כל חומרה בנוגע למי שלחובתו 77 עבירות קודמות, גם אם רובן לא מהעת האחרונה.

כל זאת, כאשר העבירה בוצעה ברכב המשמש להסעת נוסעים בתשלום, דבר המלמד על סיכון מוגבר לנהיגה ברכב כאמור כאשר הוא לקוי טכנית עד כדי קביעת אי שימוש, כבמקרה דנן.

סוף דבר

העולה מן המקובץ, כי לא מצאתי שמתקיימת עילה להתערב להחלטת בית המשפט קמא ולבטל את פסק הדין שניתן בעניינו של המערער.

בנסיבות האמורות נדחה הערעור.

המערער יפקיד את רישיונו עד ליום 03.11.2025.

תשומת לב המערער כי עליו לנהוג לפי כל קביעותיו של בית המשפט קמא בגזר הדין.

מזכירות בית המשפט תוודא קבלת פסק דין זה על ידי בא כוח המערער. בא כוח המערער יודיע לבית המשפט על מסירת פסק הדין למרשו.

ניתן היום, ו' חשוון תשפ"ו, 28 אוקטובר 2025, בהעדר הצדדים.